

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.440/2007/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Frank Edit ügyvéd (1016 Budapest, Mészáros u. 15-17) által képviselt felperes neve, címe felperesnek - a ... vezérigazgató által képviselt alperes neve, címe alperes ellen szerzői jogdíj megfizetése iránt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 10.P.20.006/2007/14. számú ítélete ellen a felperes által 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő:

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja, az alperest terhelő marasztalás összegét 624 670 (Hatszázhuszonnégyezer-hatszázhetven) forintra felemeli, melyből 516 491 (Ötszáztizenhatezer-négyszázkilencvenegy) forint után 2006. április 26-tól 108 179 (Egyszáznyolcezer-egyszázhetvenkilenc) forint után 2006. július 21-től az elsőfokú ítéletben írt mértékű kamat megfizetésére köteles az alperes.

Az alperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét 72 480 (Hetvenkettőezer-négyszáznyolcvan) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 38 000 (Harmincnyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az alperes által üzemeltetett **H. város, P. utca ... szám** alatt található **C.E.** elnevezésű létesítményben vendéglátóegység és szálláshely is található, melyben az alperes nyilvános zeneszolgáltatást végzett. A 2002. május 22. napján kelt, az alperes képviselőjében eljáró munkavállaló által aláírt és hivatalos bélyegzővel is ellátott adatszolgáltatási lap tanúsága szerint a vendéglátóhely 50 fő befogadóképességű, 8-tól 22-óraig tart nyitva II. kategóriájú és music center működik benne. A kereskedelmi vendéglátóhely vonatkozásában kitöltött adatlap szerint az egység egész évben nyitva tart, egyéb település besorolású, hotel-szálloda-gyógy szálló, négycsillagos és 16 apartmannal működik. A szobákban tv-készülékek működnek.

A felperes 2005. április 1. napjától - 2006. szeptember 30. napjáig terjedő negyedéves lebontású időszakokra a gépzene szolgáltatás és a szobai zeneszolgáltatás ellenértékéért különböző összegeket számlázott le az alperesnek, aki a számlák és mellékletek tartalmát nem kifogásolta, azonban a díjakat nem fizette meg. Mindezekre tekintettel a felperes több fizetési meghagyásos eljárást is kezdeményezett igénye érvényesítésére, melyek perré alakultak, ezen perek pedig egyesítésre kerültek.

A felperes keresetében 525 126 forint és annak 2006. április 26. napjától, továbbá 108 179 forint és annak 2006. július 21. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamatának megfizetésére, valamint perköltség viselésére kérte kötelezni az alperest. Az alperes a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozással, hogy a perbeli időszakban a music center már nem működött a vendéglátóegységben, az a konyhában került elhelyezésre és csak az ott dolgozók szórakoztatását szolgálta. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a szobákban elhelyezett tv-készülékeken csak az M1 adását lehet fogni, azon pedig nem történik zenesugárzás, valamint sérelmezte, hogy a felperes nem tájékoztatta őt a jogdíjkiadás feltételeiről.

Az első fokon eljáró bíróság ítéletében 177 633 forint és kamatai megfizetésére, valamint perköltség viselésére kötelezte az alperest. Indokolásában kifejtette, hogy az alperesnél munkaviszonyban álló tanúk vallomása tekintettel tényként fogadható el, hogy a perbeli időszakban gépzenei szolgáltatás nem volt a vendéglátóegységben, a music center a konyhában volt elhelyezve, ennek okán ezen időszakokra nem követelhető díjfizetés. Elvetette azonban az alperes azon védekezését, mely szerint a szobákban csak az M1 televízió adását lehet fogni, mert bizonyítást nyert az eljárás során, hogy bár változó minőségben, de parabola antennán külföldi - zenét sugárzó - adókat is lehet fogni. Elvetette a felperes azon kifogását, mely szerint a jogdíjfizetés feltételeiről őt a felperes nem tájékoztatta, hiszen bizonyíthatóan átvette a számlákat azok mellékleteivel együtt és az adatszolgáltatási lap is a rendelkezésére állt, mindezekből pedig levezethető az őt terhelő jogdíjfizetési kötelezettség.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperes kereseti kérelmének megfelelő marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy az adatszolgáltatási lapokon - melyeket az alperes alkalmazottja aláírt és bélyegzővel ellátott - a felperes tájékoztatta az alperest, hogy a zenefelhasználásban bekövetkezett változásokat azonnal, írásban be kell jelentenie, mert ezeket a felperes csak a bejelentést követő időszak tekintetében tudja figyelembe venni. Hivatkozott a Legfelsőbb

Bíróság Pfv.IV.22.822/1997/4. számú ítéletére, mely szerint a folyamatos zeneszolgáltatás vélelemének megdöntését kizárólag az alperestől érkezett írásbeli bejelentés eredményezheti. A tanúvallomások tekintetében leszögezte, hogy az alperesi alkalmazottak érdektelen tanúkénti minősítése és az ő vallomásukra alapított tényállási megállapítások erősen aggályosak, hiszen az alperesnél állnak a mai napig is alkalmazásban, tőle függő helyzetben vannak. Végül pedig leszögezte, hogy az alperes 2002 óta rendszeresen kapta a fizetési értesítőket és azokkal szemben soha nem emelt kifogást.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el. Ennek során a fellebbezéssel nem támadott marasztaló rendelkezést a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel fellebbezés hiányában nem érintette az alperesnek a kereseti kérelem szerinti marasztalása iránt előterjesztett fellebbezését túlnyomórészt alaposnak találta.

A 2002. május 22. napján kelt adatszolgáltatási lapot az alperes alkalmazottja írta alá és látta el az alperes bélyegzőjével, mindez a zeneszolgáltatás tényének elismerését és a jogdíjfizetési kötelezettség tudomásulvételét jelentette.

Az adatszolgáltatási lap tartalmazza azt a felhívást, mely szerint a zenefelhasználásban bekövetkezett bármiféle változást a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (továbbiakban: Szjt.) 25. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján írásban be kell jelenteni a felperesnek. Az alperes ilyen irányú bejelentéssel nem élt a felperes felé a music center vendéglátóegységből történt eltávolításakor. Ezt maga az alperes sem vitatta.

Az Szjt. 16. § (1) bekezdése alapján a szerzőnek kizárólagos joga van a mű anyagi és nem anyagi formában történő bármilyen felhasználására és minden egyes felhasználás engedélyezésére. A szerzői hozzájárulást művének felhasználásához az Szjt. 25. § (1) bekezdése alapján már nyilvánosságra hozott zenemű és irodalmi mű nyilvános előadása esetében abban az esetben kell megadottnak tekinteni, ha az irodalmi és zeneművek közös kezelését végző szervezet által megállapított jogdíjat e közös jogkezelő szervezetnek megfizették. Ugyanezen szakasz (4) bekezdése alapján az (1) bekezdésben szabályozott esetekben a tervezett felhasználást és a már megkezdett felhasználás megváltoztatását a felhasználó köteles a közös jogkezelő szervezetnek előzetesen bejelenteni, mely szervezet a felhasználást a helyszínen ellenőrizheti. Mindaddig, amíg nem kerül sor a Szjt. 25. § (4) bekezdésében előírt változásbejelentésre, a szabályszerűen kitöltött és aláírt adatszolgáltatási lap alapján vélelmezhető a folyamatos zeneszolgáltatás.

Az elsőfokú bíróság az alperesi nyilatkozatokat, - nevezetesen az alperes képviselőjében eljáró vezérigazgató, valamint négy munkavállalója vallomását - mely szerint a 2005-2006-os időszakban a music center már nem a vendéglátóegységben volt, alkalmasnak találta annak bizonyítására, hogy a keresettel érintett időszakban az alperesnél gépi zeneszolgáltatás nem működött.

Az elsőfokú bíróság mérlegelésen alapuló döntése okszerűtlen következtetés eredménye. A Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az

alperes jogdíj-fizetést megalapozó zeneszolgáltatást végzett. Ennek a bizonyítási kötelezettségnek megfelelt a 2002. május 22. napján felvett és szabályszerűen aláírt adatszolgáltatási lap.

Az alperes az okirat tartalmát elismerte, abból tudomást szerzett arról, hogy amennyiben a zeneszolgáltatással felhagy, azt a felperesnek haladéktalanul, írásban be kell jelentenie. Ilyen bejelentés pedig egyik fél által sem vitatottan, nem érkezett a felpereshez. Az alperesnél dolgozó, tőle függő helyzetben lévő tanúk vallomása nem lehet alkalmas annak igazolására, hogy az általa üzemeltetett vendéglátóegységben gépi zeneszolgáltatás a perbeli időszakban nem volt.

Összagszerűségében a felperesi számítás azonban pontatlan volt. Az helyesen a következő:

2005.IV.1-2005.VI.30	98 918 Ft
2005.VII.1-2005.IX.30	99 677 Ft
2005.X.1-2005.XII.31	011 Ft
2006.I.1-2006.III.31	531 Ft
2006.IV.1-2006.VI.30	354 Ft
2006.VII.1-2006.IX.30	<u>108 179 Ft</u>
Összesen:	670 Ft

A fentiek szerint az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben - a rendelkező rész szerint - megváltoztatta.

A kamatszámítás tekintetében az elsőfokú bíróság ítéleti döntése helytálló.

Az ítéletábra a részbeni megváltoztatás következtében a módosult pernyertességi arányra tekintettel a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján az alperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét felemelte.

A felperes fellebbezése túlnyomórészt sikeres volt ezért a Pp. 217. §-a szerinti teljesítési határidővel az alperes másodfokú perköltség megfizetésére köteles, melynek összege meghatározásánál az ítéletábra figyelemmel volt a fellebbezési illetekre és a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontjára, az (5) bekezdésben írtakra és a 4/A §. (1) bekezdésében foglaltakra.

D e b r e c e n, 2008. március 11. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró,
Szilágyiné dr. Karsai Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -